

for det private firma og regeringens målsætning om snarest muligt og forventelig inden udgangen af 1986 at fremlægge oplæg til en samlet løsning på sennepsgasproblemerne.

Flertallet tager til efterretning, at regeringen ikke under de nuværende omstændigheder finder grundlag for at ændre praksis for ilandbringning af eksplosionsfarlig gasammunion.

Flertallet er bekendt med, at centrumdemokraterne, som ikke er repræsenteret ved medlemmer i udvalget, støtter dets holdning.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) er betænkelig ved den praksis, der har udviklet sig, hvorefter den opfiskede gasammunion gendumpes i et betydeligt omfang. Mindretallet må imidlertid lægge til grund for sin vurdering, at miljøministeren i et samråd har meddelt, at han kan henholde sig til undersøgelsen af sennepsgasens indflydelse på havmiljøet, hvoraf det fremgår, at det er usandsynligt, at sennepsgas eller arsengas udgør et generelt miljø- eller levnedsmiddelmæssigt problem, og at forsvarsministeren efter den foretagne litteraturundersøgelse har fastholdt, at forsvaret ikke vil kunne tage ansvaret for ilandbringning af gasammunion, der er vurderet som sprængfarlig.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder det positivt, at der nu omsider er udsigt til en forsvarlig og permanent løsning af sennepsgasproblemet. Mindretallet ser positivt på, at regeringen vil anmode et privat konsulentfirma om at udarbejde forslag til en samlet løsning, og mindretallet kan tilslutte sig den af regeringen fremlagte procedure, idet mindretallet understreger, at der er tale om en hastesag. Mindretallet finder imidlertid ikke, at det er acceptabelt at fortsætte de rutinemæssige nøddumpninger, indtil et adskillelsesanlæg er færdigt til ibrugtagning.

Danmark har gennem de internationale konventioner tilsluttet sig et totalt dumpningsforbud i bl.a. Østersøen. Dumpningsforbuddet gælder samtlige de krigsgasser, der er opfisket ved Bornholm. I konventionerne har Danmark sammen med en række andre lande (herunder Sverige, Norge, Finland og Island) arbejdet hårdt for at få andre lande til at respektere de vedtagne dumpningsforbud og for at få disse udvidet.

Hvis Danmark fortsætter de rutinemæssige nøddumpninger af opfisket gasammunion, vil dette svække det internationale arbejde med at bringe dumpningerne til ophør.

Dumpning af gasammunion er Danmarks eneste dumpningsproblem; vore konventionspartnere ved, at vi har fået tilbud om assistance fra Forbundsrepublikken Tyskland (til transport, opbevaring og adskillelse), og de i forvejen svage konventioner er under hårdt pres fra en række lande, der ønsker en yderligere svækkelse i dumpningsvenlig retning.

Gennemgangen af Vestermarie-depotet har vist, at ca. 75 pct. af den opfiskede og opmagasinerede gasammunion ikke kan bringes til eksplosion, idet der hverken er brandrør eller eksplosivstoffer til stede. Da sammensætningen af den krigsgasammunion, der var opmagasineret i Vestermarie-depotet må antages at svare til det, der er fisket op siden, betyder det, at en fortsættelse af de rutinemæssige nøddumpninger indebærer dumpning af store mængder gasammunion, der ikke kan eksplodere. Mindretallet har endvidere noteret sig, at der ikke på noget tidspunkt har været tale om eksplosioner trods en ofte hårdhændet behandling af gasammunionen.

Mindretallet finder på denne baggrund, at der må etableres en midlertidig løsning på de rutinemæssige dumpninger, indtil der er etableret en permanent løsning.

Mindretallet er bekendt med, at venstresocialisterne, der ikke er repræsenteret ved medlemmer i udvalget, støtter dets holdning.

P. u. v.

Steffensen,

formand